

Când Veverița se trezește, este deja ziuă.
Se ridică din pat căscând și începe să
pregătească micul dejun. În cana cu
alune găsește misteriosul plic.

Tremurând, Veverița bate la ușa vizuinii.

– Intră! se aude dinăuntru.

Buna ei prietenă, lepuroaica, stă lungită în pat. În brațele ei se zăresc căpșoarele puilor săi nou-născuți.

– Îmi pare rău că am întârziat, șovăie Veverița, emoționată de imaginea minunată.

– Tocmai ne-am trezit, zâmbește lepuroaica. Ai sosit la momentul perfect.

